70

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1984 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu przeprowadzania kontroli dewizowej oraz uprawnień pracowników wykonujących kontrolę i obowiązków kontrolowanych jednostek.

Na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania kontroli dewizowej jednostek gospodarki uspołecznionej i jednostek gospodarki nie uspołecznionej przez Ministra Finansów i izby skarbowe, uprawnienia pracowników wykonujących kontrolę oraz obowiązki kontrolowanych jednostek.

§ 2. 1. Minister Finansów wykonuje kontrolę dewizową:

1) w ministerstwach, urzędach centralnych, centralach banków, centralnych związkach spółdzielczych oraz zarządach głównych (centralnych) organizacji społecznych dotowanych przez Państwo bądź prowadzących działalność gospodarczą,
2) w polskich placówkach za granicą,
3) osób zagranicznych wymienionych w art. 3 pkt 4 i 5 oraz oddziałów i przedstawicielstw z siedzibą w kraju osób zagranicznych wymienionych w art. 3 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288), zwanej dalej „ustawą".

2. Izby skarbowe wykonują kontrolę dewizową:

1) jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
2) jednostek gospodarki nie uspołecznionej, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Minister Finansów, niezależnie od kontroli dewizowej, o której mowa w ust. 1, wykonuje kontrolę dewizową w zakresie:

1) handlu zagranicznego i usług związanych z tym handlem,
2) nie związanych z handlem zagranicznym usług spedycji oraz przewozu lądowego, morskiego i powietrznego towarów i osób,
3) usług portowych oraz zaopatrywania statków,
4) ubezpieczeń i reasekuracji,
5) usług pocztowych i telekomunikacyjnych,
6) usług związanych z ochroną wynalazków i wzorów przemysłowych,
7) czynności bankowych,
8) zaciągania, wykorzystania i spłaty kredytów,
9) sprzedaży towarów i usług w kraju za waluty obce,
10) wymiany kulturalnej, naukowo-technicznej, sportowej i turystycznej,
11) wydatków dewizowych jednostek i zakładów budżetowych,
12) spółek i przedsiębiorstw z udziałem kapitału obcego,
13) wykonywania obowiązku zgłaszania mienia,
14) czynności nie stanowiących obrotu dewizowego, wymienionych w art. 29—32 ustawy,
15) przewidzianym w odrębnych przepisach.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie narusza uprawnień Ministra Handlu Zagranicznego do kontroli dewizowej w zakresie handlu zagranicznego i usług związanych z tym handlem.

§ 3. Kontrolę dewizową w zakresie, o którym mowa w § 2 ust. 1 i 3, wykonują główny komisarz dewizowy i komisarze dewizowi.

§ 4. Główny komisarz dewizowy może zlecić komisarzom dewizowym przeprowadzenie kontroli dewizowej w jednostkach objętych właściwością izb skarbowych bądź zlecić izbom skarbowym przeprowadzenie kontroli dewizowej w zakresie, o którym mowa w § 3, z wyjątkiem kontroli ministerstw, urzędów centralnych oraz polskich placówek zagranicznych.

§ 5. 1. Przy wykonywaniu kontroli dewizowej stosuje się odpowiednio przepisy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów oraz uprawnień Ministra Finansów i podległych mu organów w zakresie kontroli finansowej (Dz. U. z 1983 r. Nr 3, poz. 19) oraz § 7—22 i § 24—35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie przeprowadzania kontroli finansowej oraz obowiązków kontrolowanych jednostek (Dz. U. z 1983 r. Nr 4, poz. 26).

2. Organy kontroli dewizowej w razie stwierdzenia w toku kontroli okoliczności wskazujących na popełnienie przestępstwa lub wykroczenia dewizowego są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym na piśmie organy powołane do ścigania przestępstw i wykroczeń dewizowych.

3. Organy kontroli dewizowej w toku kontroli są obowiązane udostępnić organom powołanym do ścigania przestępstw i wykroczeń dewizowych materiały z kontroli oraz stosować się do zarządzeń tych organów.

§ 6. Na podstawie wyników kontroli organ kontroli dewizowej zawiadamia o stwierdzonych nieprawidłowościach organ, który wydał badanej jednostce zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej lub koncesję na samodzielne prowadzenie handlu zagranicznego. W zawiadomieniu tym organ kontroli dewizowej może postawić wniosek o cofnięcie zezwolenia lub koncesji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1984 r.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*